

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 62/2020-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. februára 2020 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Igorom Schweighoferom, Holíčska 28, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd upovedomením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VI/1 Pz 122/19/1000-2 zo 16. augusta 2019 a namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Co 191/2017-148 z 21. februára 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. novembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČIA] [REDAKČIA] [REDAKČIA] [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) upovedomením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. VI/1 Pz 122/19/1000-2 zo 16. augusta 2019 (ďalej len „napádané upovedomenie“) a vo veci namietaného porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Co 191/2017-148 z 21. februára 2019 (ďalej len „napádaný rozsudok“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že generálna prokuratúra napádaným upovedomením odložila podnet sťažovateľa z 2. júla 2019 doručený jej 8. augusta 2019 na podanie dovolania generálnym prokurátorom Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) proti napádanému rozsudku.

3. Vo svojej ústavnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že týmto konaním generálnej prokuratúry boli porušené jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ cituje vybrané právne predpisy a konštatuje, že jeho podnet bol na generálnej prokuratúre podaný v zákonnej lehote.

4. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol nálezom:

„1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Základné práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd odložením podnetu Generálnou prokuratúrou porušené boli.

3. *Generálna prokuratúra mala v zákonnej lehote podať na najvyšší súd Slovenskej republiky Mimoriadne dovolanie v právnej veci 3Co/191/2017 vedenej na Krajskom súde v Bratislave.*

4. *Základné práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/191/2017 – 148 zo dňa 21.2.2019 porušené boli.“*

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti zároveň žiada odložiť vykonateľnosť napádaného rozsudku.

II.

Relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o ústavnom súde“).

9. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak zákon o ústavnom súde v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu

ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

10. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a samotné posúdenie vecí ústavným súdom

11. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 a § 43 zákona o ústavnom súde), osobité náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123 a § 124 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde.

A. Vo vzťahu k napádanému upovedomeniu generálnej prokuratúry

13. Podľa § 123 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí obsahovať konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

14. Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q) r) a w) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil.

Z § 56 ods. 3 v spojení s § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde vyplýva, že v prípade odstrániteľných nedostatkov ústavnej sťažnosti môže (teda nemusí) ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Inými slovami, za daného stavu bolo na zvážení ústavného súdu, či na doplnenie odstrániteľnej chýbajúcej zákonnej náležitosti sťažovateľa vyzve.

15. V súvislosti s nedostatkami návrhu na začatie konania ústavný súd zdôrazňuje, že tieto nedostatky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (m. m. napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, IV. ÚS 77/08, I. ÚS 162/2010, III. ÚS 206/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 594/2010 a iné). Ústavný súd tiež dáva do pozornosti právnemu zástupcovi sťažovateľa, že od 1. marca 2019 sa konanie pred ústavným súdom spravuje novou právnou úpravou, t. j. zákonom č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

16. Sťažovateľ sa v bode 2 petitu ústavnej sťažnosti domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 dohovoru napádaným upovedomením generálnej prokuratúry. Odôvodnenie ústavnej sťažnosti, podľa ktorého *„podnet bol podaný v zákonnej lehote troch mesiacov podľa § 461 Civilného sporového poriadku“*, a následná citácia právnych predpisov nezodpovedajú zákonným požiadavkám na uvedenie argumentácie a odôvodnenia ústavnej sťažnosti (resp. odôvodnenia namietaného porušenia v petite označených ústavných práv). Ústavný súd z obsahu ústavnej

sťažnosti nevie ani čiastkovo vyvodit' ústavno-relevantné argumenty sťažovateľa odôvodňujúce tvrdenie o porušení označených ústavných práv napádaným upovedomením.

17. Ústavnú sťažnosť v tejto časti je potrebné odmietnuť pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

B. Vo vzťahu k napádanému rozsudku krajského súdu

18. Ústavnú sťažnosť v tejto časti je potrebné odmietnuť ako podanú oneskorene.

19. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podľa poslednej vety zákonného ustanovenia, ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

20. Podľa zistenia ústavného súdu napádaný rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. mája 2019 a sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť 14. novembra 2019, teda zjavne po uplynutí zákonnej lehoty.

21. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti ustálil, že mimoriadne opravné prostriedky, ktoré navrhovateľ (sťažovateľ) nemôže uplatniť osobne, nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy, ktoré sú mu priamo dostupné. Oprávnenie na podanie dovolania generálnym prokurátorom preto nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavná ochrana. Napádané upovedomenie generálnej prokuratúry, ktorým bol odložený podnet sťažovateľa na podanie dovolania generálnym prokurátorom proti napádanému rozsudku, nie je rozhodnutím o mimoriadnom opravnom prostriedku, a preto lehotu na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napádanému rozsudku ústavný súd nepovažuje za zachovanú.

22. V ústavnej sťažnosti k napádanému rozsudku sťažovateľ neuvádza žiadne dôvody, ktoré by preukazovali porušenie jeho ústavných práv (len v bode 4 petitu ústavnej sťažnosti žiada vysloviť porušenie svojho základného práva). V odôvodnení svojej ústavnej sťažnosti neoznačil žiadne konkrétne skutočnosti, ktorými malo byť základné právo sťažovateľa napádaným rozsudkom porušené. Na základe uvedeného je tiež možné konštatovať, že sťažovateľ vo vzťahu k napádanému rozsudku svoju ústavnú sťažnosť riadne neodôvodnil.

23. Ústavný súd túto časť ústavnej sťažnosti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

Záver

24. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa namietajúcu porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 dohovoru napádaným upovedomením generálnej prokuratúry a napádaným rozsudkom ústavný súd v rámci predbežného prerokovania odmieta.

25. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa odkladom vykonateľnosti napádaného rozsudku.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu